

Program enescian la Palatul Cantacuzino

O seară de octombrie auriu ne-a oferit ocazia cu totul specială de a participa la performanța camerală a unui duo ce s-a remarcat deja în peisajul acestui gen. Violonista **Alina Nauncef** și pianista **Liliana Iacobescu**, ambele interprete active îndeosebi în spațiul muzical brașovean și transilvan, reputele cadre didactice universitare, promotoare ale unor proiecte impresionante, precum prezentarea integrală a sonatelor pentru vioară și pian de Mozart, Beethoven, George Enescu, vin cu o zestre bogată de variante sonore ale marelui repertoriu, pe care le-au oferit cu succes de-a lungul anilor unui public select, avizat, din țară și străinătate.

Având cunoștință despre aceste premise fericite, în deschiderea concertului de față am ascultat cu cea mai mare atenție redarea sensibilă, meditativă, a unei piese fermecătoare prin frumusețea ei apolinică. Este vorba de *Impromptu concertant*, piesă aurorală, de prevestire a geniului componistic enescian aflat pe atunci, la începutul secolului trecut, în plină etapă a devenirii mult promițătoare. Lucrarea a sunat acum cu delicatețe, ca o invitație grațioasă la delectare spirituală superioară. Tonul general a fost de eleganță, distincție și expresivitate nobilă.

Cel de al doilea moment din program a cuprins Suita *Impresii din copilărie op. 28*. Dedicată primului său maestru, Eduard Caudella, aceasta reprezintă un opus ce a dezvăluit încă de la prima audiție, în anul 1942, lumea magică a inocenței juvenile, filtrată prin gândirea și trăirea, sensibilitatea și viziunea geniului aflat la vârsta înaltei maturități creatoare. Momentele programatice care alcătuiesc celebra suită s-au constituit în tot atâtea prilejuri de expresivitate afectivă deosebită. Interpretatele au izbutit să ne transmită fiorul vieții autentice, multiplele fațete ale universului ce deschid ochilor candidi ai copilului tainele pe care le ascunde splendoarea lumii înconjurătoare.

Plasată temporal în însuși centrul creației enesciene, realizată în anul 1926, *Sonata a III-a pentru pian și vioară op. 25* este considerată unică prin originalitatea ei, atât în opera maestrului, cât și în contextul muzicii universale a secolului XX. Ea reprezintă o sinteză genială a spiritului național cu limbajele universale istorice și deopotrivă cu cele contemporane. Muzicienele au redat cu expresie sinceră și cu onestitate sensurile fundamentale ale operei, împărtășindu-ne generos din grația, intimitatea, din trăirea plină de lirism a discursului, dar și din forța vitală a capodoperei enesciene, căreia i-au dat viață în chip atrăgător. Impresia indusă a fost aceea a respectului cuvenit pe care-l datorăm geniului nostru național, a iubirii cu care întâmpinăm această muzică, precum și a contactului benefic cu un concentrat de supremă valoare artistică și, până la urmă, de calitate umană pură.

Sub impresia unui atât de puternic impuls sonor, afectiv și mental, am părăsit cu regret spațiul generos al desfășurării artistice, purtând încă multă vreme, după acest recital de elecțiune, ecoul binefăcător al unui eveniment ce a hrănit viața interioară profundă atât a interpreților, cât și a ascultătorilor. Cupola aulei cantacuzine a reunit astfel întreaga asistență sub vraja acelorași divine armonii, fiind și de această dată martora unui moment de triumf al spiritului asupra cotidianului, în care ne lăsăm prea adesea și prea lesne acaparați de cele materiale.

Lavinia COMAN

Un veritabil regal muzical cu instrumente regale

Pianista Karina Șabac este deja cunoscută ca o personalitate a artei sunetelor, nu doar la nivelul continentului european, ci și în SUA și China. Întregul șir de concerte în derularea cărora s-a implicat, nu doar ca

participant în parcursul procesului interpretativ ci și ca autor conceptual, s-a transformat într-o serie de evenimente culturale în care a valorificat deseori partituri de o calitate excepțională dar mai puțin cunoscute publicului larg, redade cu sensibilitate și inteligență de către o pleiadă de muzicieni din toate categoriile de vârstă..

Alături de asociația VBC – promotor fervent, la rândul său, al interculturalității, al aliajului dintre arta tradițională și cea novatoare, dintre naturalețea exprimării și desfășurarea spectaculară ce îmbină un larg spectru artistic (festivaluri, workshopuri, proiecte artistice educaționale de artă vizuală și sonoră), Karina Șabac a inițiat un proiect unicat, dedicat centenarului Unirii realizate sub conducerea dinastiei de Hohenzollern, idee materializată prin organizarea, la Muzeul Național Cotroceni, a unei serate intitulate **ROYAL – Concert cameral cu muzică și instrumente din vremea familiei de Hohenzollern**.

Propunându-și “să oglindească muzical traiectoriile convergente ale celor două culturi – română și germană”, directorul artistic al proiectului Karina Șabac a reunit în 4 octombrie, în fastuoasa ambianță a Salonului Cerchez, muzicieni germani și români de

Sarah Peri, Karina Șabac, Stéphane Egélin

foto: Marius Văjoița